

krimi
příběhy

DEUTSCH FÜR DETEKTIVE

Kriminalgeschichten zum Selberlösen

Němčina pro
detektivy

Detektivní příběhy
s hádankou

Dvojjazyčná kniha
Vhodná pro školy i pro samouky

Karsten Rinas, Jiří Horák

MP3

Příběhy v němčině
namluvené rodilými mluvčími
ve dvou verzích: MONOLOG
a DRAMATIZACE

 PRESS

Karsten Rinas
Jiří Horák

Deutsch für Detektive

Kriminalgeschichten zum Selberlösen

Němčina pro detektivy

Detektivní příběhy s hádankou

Computer Press
Brno
2011

Deutsch für Detektive

Kriminalgeschichten zum Selberlösen

Němčina pro detektivy

Detektivní příběhy s hádankou

KARSTEN RINAS, JIŘÍ HORÁK

Computer Press, a.s., 2011. Dotisk prvního vydání.

Jazyková korektura: Jana Jeckelová

Ilustrace: Jan Šenkyřík

Ilustrace na obálce: Jan Šenkyřík

Vnitřní úprava: Petr Klíma

Sazba: Petr Klíma

Obálka: Martin Sodomka

Odpovědná redaktorka: Julia Mamonova

Komentář na zadní straně obálky: Julia Mamonova

Technická spolupráce: Irena Rozvoralová

Technický redaktor: Martin Vlach

Produkce: Petr Baláš

CD nahráno: Studio 22

Německý hlas 1: Karsten Rinas

Německý hlas 2: Birgit Gunsenheimer

Německý hlas 3: Christian Neuhuber

Německý hlas 4: Marion Kögler

Režie a editace zvuku: Mario Buzzi

Hudební předěly: Mario Buzzi

Computer Press, a. s.,

Holandská 3, 639 00 Brno

Objednávky knih:

<http://knihy.cpress.cz>

distribuce@cpress.cz

tel.: **800 555 513**

ISBN 978-80-251-2843-5

Prodejní kód: KEJ233

Vydalo nakladatelství Computer Press, a. s., jako svou 3615. publikaci.

© Computer Press, a.s. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

Úvod

Detektivky s hádankou se těší v německy hovořících zemích velké oblibě. Existuje pro to asi více důvodů. Zejména čtenáře baví vžít se do role kriminalisty a vyřešit záhadný příběh. V detektivních příbězích s hádankami však můžeme spatřovat také jistou pedagogickou hodnotu; tento typ příběhů vychovává čtenáře k pečlivému a pozornému čtení a představuje zábavný mozkový trénink.

Autor, který v německém jazykovém prostoru slavil s takovými příběhy velké úspěchy, byl spisovatel Wolfgang ECKE (1927–1983). Jeho svazky povídek zaznamenaly zvláště v sedmdesátých a osmdesátých letech milionové náklady. (Ještě dnes se najde asi na každém bleším trhu v Německu několik jeho knih.)

Povídky Wolfganga ECKA byly přeloženy do nejrůznějších jazyků a dočkaly se převedení na rozhlasové adaptace. A protože ECKE své povídky vyprávěl stylisticky obratně, v dobré německé ‚každodenní řeči‘, jsou jeho texty používány pro výuku němčiny jako cizího jazyka.

Příběhy obsažené v této knížce nepocházejí od Wolfganga ECKA, ale jsou psány v jeho stylu a mají tak některé z jeho charakteristických rysů. Patří k tomu především většinou humoristické pojetí, s nímž také souvisí opakovaný výskyt ‚podivínů‘. Další typický rys je zřeknutí se brutality.

Doufáme, že příběhy této sbírky budou alespoň přibližně tak zábavné, jako ty od Wolfganga ECKA. Tyto texty však nemají jen pobavit, nýbrž i poskytnout učební materiál pro vyučování němčiny. Proto jsou v mnohém ohledu zpracovány didakticky:

- a) Ke každé povídce existuje český překlad, který je zrcadlově vytištěn: na levé straně je německý originál, na pravé straně odpovídající český text. Překlad má čistě pomocnou funkci: Má umožňovat pochopení německého textu a učinit ho průhledným. Proto je tento překlad co možná doslovný, často přímo ‚otrocký‘. Se stylistickými nedokonalostmi českého textu se vědomě počítá.
- b) Jak na levé, tak i na pravé straně knihy najdete jazykové poznámky, které se vztahují k německému textu. Zde se vysvětlují slova, obraty, ale i gramatické jevy.
- c) Ke každému příběhu jsou otázky k pochopení textu. Ty stojí buď na konci příběhu (povídky 1, 2, 4–7), nebo na konci každého oddílu (povídky 3 a 8). Také otázky mají paralelní český překlad. Návrhy na odpovědi na tyto otázky najdete na stranách 144 až 157.

- d) Každý příběh končí hádankovou otázkou. Jestliže máte potíže s odpovědí na tuto otázku, můžete konzultovat další nápovědu. Tyto nápovědy najdete na straně 158/159. Řešení hádankových otázek najdete na stranách 160 až 163.
- e) Součástí knihy jsou audionahrávky v německém jazyce, které zachycují každý příběh ve dvou verzích, a to ve verzi dramatizované, v níž vystupují hlasy několika mluvčích, a v poslechové verzi knihy, což je klasický poslech knihy namluven jedním mluvčím. Tyto nahrávky mají umožnit jednak uvolněné ‚konzumování‘ příběhu, především ale mají být pomocí pro ty, kteří chtějí trénovat německou výslovnost. Na procvičování německé výslovnosti bylo zaměřeno zpracování speciálního oddílu nahrávky, v němž na základě vybrané pasáže z povídek jsou ilustrovány výslovnostní zvláštnosti němčiny (strana 138 až 143).

Povídky 1 až 7 napsal Karsten Rinas; povídka 8 pochází od Jiřího Horáka.

Doufáme, že vám s těmito doplňky knihy usnadníme systematickou práci s našimi texty. Především ale doufáme, že vás četba těchto příběhů bude bavit. A snad budete pokračovat ve své detektivní činnosti i četbou povídek od Wolfganga ECKA. Chtěli bychom vás k tomu rozhodně povzbudit. Stojí to za to!

Karsten Rinas & Jiří Horák

1. Ein braver Bürger

Die Hamburger Polizeihauptmeisterin Stefanie Jeschke liebte ihre Heimatstadt – aber nicht immer. Heute war so ein Tag, den sie am liebsten aus dem Kalender gestrichen hätte. Seit den frühen Morgenstunden lag dichter Nebel über der Stadt. Auch jetzt noch, um 22.30 Uhr, betrug die Sichtweite kaum mehr als 30 Meter, so dass sie nur sehr langsam mit ihrem Dienstwagen zu dem Tatort fahren konnte, zu dem man sie soeben gerufen hatte. Hoffmannstraße 28. Einbruch in ein Handygeschäft.

Die Hoffmannstraße war eine Sackgasse von nur etwa zweihundert Metern Länge, und das Handygeschäft befand sich ziemlich genau in der Mitte. Als Stefanie Jeschke am Tatort eintraf, sah sie, dass ihr Kollege Frank Schreiner schneller gewesen war. Er stand bereits vor dem Geschäft, mit vier Männern, die er Frau Jeschke sogleich vorstellte. Zwei der Männer waren Angestellte eines Sicherheitsdienstes, die durch den automatisch ausgelösten Alarm zum Geschäft gerufen worden waren. Sie hatten umgehend die Polizei verständigt. Der dritte Mann war Rüdiger Francke, der Besitzer des Geschäfts. Er war bleich und paffte nervös seine Zigarette. Der vierte Mann war ein sympathisch wirkender älterer Herr namens Roland Breuer. Er hatte sich als Zeuge zur Verfügung gestellt.

»Das ist sehr hilfreich, dass Sie sich gleich an uns gewandt haben«, sagte Frau Jeschke lobend zu Herrn Breuer. »Könnten Sie mir bitte erzählen, was Sie beobachtet haben?«

»Sehr gerne«, entgegnete Herr Breuer. »Ich wohne hier ganz in der Nähe in der Reutergasse. Um 10 Uhr abends bin ich wie üblich noch einmal hinaus gegangen, um einen kurzen Abendspaziergang zu machen. Das tue ich regelmäßig. Ich kann dann besser einschlafen. Wissen Sie, in meinem Alter ist das mit dem Schlafen nicht mehr so einfach.« Herr Breuer wurde etwas verschämt und geriet ins Stocken, doch Frau Jeschke sah ihn aufmunternd an, so dass er seinen Bericht fortsetzte:

- ✦ *Auch jetzt noch ... betrug die Sichtweite kaum mehr als 30 Meter.* – Typická formulace pro oficiální dopravní hlášení: ‚Die Sichtweite beträgt X Meter.‘ – Viditelnost je na x metrů.
- ✦ *Als Stefanie Jeschke dort Tatort eintraf, sah sie, dass ihr Kollege Frank Schreiner schneller gewesen war.* – Protože rychlé jednání Schreinerovo předcházelo příchodu paní Jeschkové, je zde použito plusquamperfekta.

1. Řádný občan

Hamburská vrchní strážmistřina Stefanie Jeschkeová milovala své rodné město, ale ne vždy. Dnes byl takový den, který by byla nejraději vyškrtla z kalendáře. Od časných ranních hodin ležela nad městem hustá mlha. I teď ve 22.30 byla viditelnost sotva na 30 metrů, takže mohla jet svým služebním autem jen velmi pomalu k místu činu, ke kterému ji právě zavolali. Hoffmannova ulice 28. Vloupání do obchodu s mobilními telefony.

Hoffmannova ulice byla slepá ulička, která byla asi jen dvě stě metrů dlouhá, a obchod s mobily byl téměř přesně v jejím středu. Když paní Jeschkeová dorazila na místo činu, viděla, že její kolega Frank Schreiner byl rychlejší. Stál již před obchodem se čtyřmi muži, kterým paní Jeschkeovou hned představil. Dva z mužů byli zaměstnanci bezpečnostní služby, kteří byli do obchodu přivoláni automaticky vyvolaným poplachem. Obratem uvědomili policii. Třetí muž byl Rüdiger Francke, majitel obchodu. Byl bledý a nervózně kouřil cigaretu. Čtvrtý muž byl sympaticky působící starší pán jménem Roland Breuer. Nabídl se k dispozici jako svědek.

»Moc nám to pomůže, že jste se hned na nás obrátil.« řekla pochvalně paní Jeschkeová panu Breuerovi. »Mohl byste mi prosím vyprávět, co jste zpozoroval?«

»Velmi rád,« odvětil pan Breuer. »Bydlím docela blízko odsud, v Reuterově ulici. V 10 hodin večer jsem si vyrazil jako obvykle ještě jednou ven, abych si zašel na krátkou večerní procházku. To dělávám pravidelně. Mohu pak lépe usnout. Víte, v mém věku už to není se spaním tak jednoduché.« Pan Breuer se trochu zastyděl a zarazil se, ale paní Jeschkeová se na něj podívala povzbudivě, takže ve své zprávě pokračoval:

- ✦ *Sie hatten umgehend die Polizei verständigt.* – Typická ‚kriminalistická‘ formulace, která se také objevuje v novinových zprávách.
- ✦ *In meinem Alter ist das mit dem Schlafen nicht mehr so einfach.* – ‚Mit etwas ist das nicht so einfach‘ – ‚S něčím to není tak jednoduché‘ je v němčině docela běžný konstrukční vzor:
- ✦ *Mit dem Aufräumen / mit der Reparatur ist das nicht so einfach.* – S úklidem / s opravou to není tak jednoduché.

»Wenn ich meinen Spaziergang absolviere, gehe ich auch immer die Hoffmannstraße auf und ab. Ich befand mich gerade am Ende dieser Straße und wollte den Rückweg antreten, als ich plötzlich einen Alarm losheulen höre. Ein paar Sekunden darauf sehe ich zwei Männer aus dem Handygeschäft stürmen. Sie springen in einen dunkelgrünen Mazda mit Hamburger Kennzeichen und rasen davon. Zwei oder drei Minuten später sind diese beiden Herren eingetroffen.« Er wies freundlich lächelnd auf die beiden Herren vom Sicherheitsdienst. »Bei denen habe ich mich dann gemeldet. Die beiden Einbrecher habe ich in der Eile nicht genau betrachten können. Doch soviel weiß ich: Der eine war klein und trug eine rote Lederjacke, der andere war groß und schwerfällig. Er trug nur ein graues T-Shirt mit einer Aufschrift.«

»Haben Sie sonst noch etwas beobachtet?«, fragte Frau Jeschke.

»Nein. Das wäre alles.«

»Und Sie sind sicher, dass sich alles so zugetragen hat, wie Sie es berichtet haben?«

»Aber natürlich. Ich weiß doch, was ich gesehen habe!«

»Danke sehr. Sie sind ja wirklich ein braver Bürger«, sagte Frau Jeschke ironisch. »Dann schlage ich vor, dass mein Kollege Schreiner Sie jetzt gleich auf unsere Wache bringt.«

»Wie bitte?«, rief Herr Breuer.

»Sie haben ganz richtig gehört. Wir werden uns etwas eingehender über Ihre Aussage unterhalten müssen. Mir ist nicht klar, ob Sie sich nur wichtig machen oder uns mit Ihrer Aussage gezielt irreführen wollten. Decken Sie vielleicht jemanden? Nun ja, das werden wir bald herausfinden.«

◆ *Ich befand mich gerade am Ende dieser Straße und wollte den Rückweg antreten, als ich plötzlich einen Alarm losheulen höre.* – Střídání časů v této větě je typické pro živé vyprávění: Překvapující zážitek (navíc označený adverbium *plötzlich*) je líčen v přítomném čase.

◆ *Ich weiß doch, was ich gesehen habe!* – Částicí *doch* podtrhává mluvčí jednak to, že jeho výpověď odmítá předcházející pochybnost, a jednak to, že jeho výpověď je samozřejmá nebo evidentní.

»Když vykonávám svou procházku, vede moje trasa také Hoffmannovou ulicí tam a zpět. Byl jsem právě na jejím konci a hodlal se vrátit, když náhle slyším houkat poplach. Několik vteřin nato vidím dva muže vyrazit z obchodu s mobilními telefony. Skočí do tmavozelené mazdy s hamburskou poznávací značkou a vyrazí odtud. O dvě nebo tři minuty později dorazili tito dva pánové.« Ukázal s přátelským úsměvem na oba pány z bezpečnostní služby. »Jim jsem se pak přihlásil. Moc dobře jsem si ty dva lupiče nemohl v tom spěchu prohlédnout. Ale tolik vím: ten jeden byl malý a měl červenou koženou vestu, druhý byl vysoký a nemotorný. Měl jen šedé tričko s nápisem.«

»Ještě něco jste zpozoroval?« otázala se paní Jeschkeová.

»Ne, to by bylo vše.«

»A vy jste si jist, že se všechno přihodilo tak, jak jste to vyprávěl?«

»Ale ovšem. Vím přece, co jsem viděl!«

»Velmi děkuji. Jste vskutku řádný občan,« řekla paní Jeschkeová ironicky. »Navrhují tedy, aby vás můj kolega Schreiner dopravil hned teď na naši stanici.«

»Jak prosím?« zvolal pan Breuer.

»Slyšel jste naprosto správně. Budeme se muset trochu podrobněji pobavit o vaší výpovědi. Není mi jasné, zda jste se chtěl dělat jen důležitým, nebo zda jste nás chtěl svou výpovědí cíleně zmást. Kryjete snad někoho? Nu ano, to brzy zjistíme.«

- ✦ *ein braver Bürger* – ustálený obrat v němčině, který označuje řádného občana; často se používá ironicky (jako v tomto případě)
- ✦ *Mir ist nicht klar, ob Sie sich nur wichtig machen oder uns mit Ihrer Aussage gezielt irreführen wollten.* – *sich wichtig machen* – ‚dělat se důležitým‘ – je idiomatický obrat s významem, ‚udělat něco, aby se zdůraznil vlastní význam‘. *Irreführen* – klamat je také právnícký pojem; hovoří se zde o ‚Irreführung der Behörden‘ – ‚klamání úřadů‘.

Frank Schreiner gehorchte seiner Vorgesetzten und brachte den alten Herrn zur Dienststelle, obwohl es ihm nicht anders ging als den beiden Männern vom Sicherheitsdienst: Er hatte keine Ahnung, warum Stefanie Jeschke Herrn Breuer verdächtigte.

Textverstehen

1. Warum missfiel Frau Jeschke der Tag, an dem diese Geschichte spielt?
2. Welches Verbrechen wird in dieser Geschichte untersucht?
3. Wer hat vor den Polizisten den Tatort besichtigt?
4. Was erfährt man über Herrn Breuer? Versuchen Sie alle Informationen über ihn zusammenzufassen.
5. Warum lässt Frau Jeschke Herrn Breuer auf die Wache bringen?
6. Wie ist das Dienstverhältnis von Stefanie Jeschke und Frank Schreiner?

Rätselfrage zum Text:

Befinden Sie sich in einer günstigeren Lage als Frank Schreiner und die Herren vom Sicherheitsdienst? Wissen Sie, warum Frau Jeschke die Wahrheit von Breuers Zeugenaussage bezweifelt?

✦ *Warum lässt Frau Jeschke Herrn Breuer auf die Wache bringen?* – Sloveso *lassen se dá používat* v různých významech:

- a) ‚někomu něco dovolit‘: *Er ließ ihn auf die Party gehen.* – Dovolil mu jít na večírek.
- b) ‚zařídít, aby se s někým něco stalo‘: *Er ließ ihn wegbringen.* – Nechal ho odvézt.

V otázce 5. se jedná o způsob užití b).

Frank Schreiner poslechl svou nadřízenou a dovezl starého pána do služebny, ačkoliv byl na tom úplně stejně jako oba muži z bezpečnostní služby: Neměl tušení, proč Stefanie Jeschkeová podezírala pana Breuera.

Porozumění textu

1. Proč se nelíbil paní Jeschkeové den, v němž se odehrává tento příběh?
2. Jaký zločin je v tomto příběhu vyšetřován?
3. Kdo prohlédl místo zločinu dříve než policisté?
4. Co se dovídáme o panu Breuerovi? Zkuste o něm shrnout všechny informace.
5. Proč nechává paní Jeschkeová odvézt pana Breuera na stanici?
6. Jaký je služební poměr Stefanie Jeschkeové a Franka Schreinerera?

Hádanka k textu:

Jste na tom lépe než Frank Schreiner a pánové z bezpečnostní služby? Víte, proč paní Jeschkeová zpochybňuje pravdivost svědecké výpovědi pana Breuera?

- ✦ *Befinden Sie sich in einer günstigeren Lage als Frank Schreiner und die Herren vom Sicherheitsdienst?* – Pevný obrat v němčině: ‚sich in einer guten/schlechten/günstigen/ungünstigen Lage befinden‘ – nacházet se v dobré/špatné/příznivé/nepříznivé situaci.

2. Der Krieg in der Sautergasse 11

Wachtmeister Schnalle ging langsam und missmutig über den Korridor seiner Dienststelle. Er war auf dem Weg in sein Büro mit der Nummer 184. Vor wenigen Minuten hatte ihn sein Kollege Georg Kranz schmunzelnd darüber informiert, dass dort ein gewisser Herr Stiepeke auf ihn warte, um ein ‚Schwerverbrechen‘ zur Anzeige zu bringen. Und Kranz hatte ihm auch lachend erklärt, um welches Delikt es sich handelte. Eben deshalb verspürte Schnalle nun auch nicht die geringste Lust, sich mit diesem Herrn Stiepeke zu unterhalten. Es ist doch manchmal einfach nicht zu glauben, mit was für dummen Lappalien die Leute zur Polizei gelaufen kommen!

Herr Stiepeke, ein bulliger kahlköpfiger Mann von etwa 60 Jahren, stand am Bürofenster und wirkte sehr erregt. Als Schnalle eintrat, grüßte er diesen nicht einmal, sondern lief ihm entgegen und polterte los: »Herr Wachtmeister, Sie müssen etwas tun! So kann das nicht weitergehen!«

»Erst einmal Guten Tag«, erwiderte Schnalle mürrisch und setzte sich an seinen Schreibtisch. »Mein Kollege hat mich bereits über den Vorfall informiert. Halten Sie es wirklich für angemessen, deswegen die Polizei einzuschalten?«

»Was soll die Frage?!« Stiepeke ging weiter auf Schnalle zu und bäumte sich wie ein strenger Lehrer über diesem auf. »Ist Sachbeschädigung etwa keine Angelegenheit für die Polizei?!«

»Soweit ich informiert bin, wurde hier nichts beschädigt, sondern beschmutzt. Und der Schmutz ließ sich wohl auch leicht entfernen.«

»Aber es handelte sich um böswillige Beschmutzung!!«

✦ ... *ging langsam und missmutig* ... – V němčině se mohou adjektiva používat často jako adverbia. Přitom jsou neohebná:

ein langsames Auto (adjektivum) – pomalé auto vs. *das Auto fuhr langsam* (adverbium) – auto jelo pomalu

ein missmutiger Mensch (adjektivum) – nevrlý člověk vs. *missmutig betrat er den Raum* (adverbium) – nevrle vstoupil do místnosti

Synonymní výraz pro *missmutig* je *schlecht gelaunt* – špatně naladěn

✦ *Vor wenigen Minuten hatte ihn sein Kollege ... informiert...* – Plusquamperfektum se používá, aby se popsalo jednání, které předchází jednání vyjádřeném v préteritu (srov. str. 6). Zde předchází děj informování před cestou do kanceláře.

2. Válka v Sautergasse 11

Strážmistr Schnalle šel pomalu a nevrle chodbou své služebny. Byl na cestě do své kanceláře číslo 184. Před několika minutami ho informoval s úsměvem jeho kolega Georg Kranz o tom, že tam na něj čeká jistý pan Stiepeke, aby oznámil ‚těžký zločin‘. A Kranz mu také se smíchem vysvětlil, o jaký delikt se jedná. Právě proto nyní nepocíťoval Schnalle ani nejmenší chuť se s tímto panem Stiepekem bavit. Často je prostě k neuvěření, s jak hloupými lapáliemi běhají lidé na policii!

Pan Stiepeke, zavalitý holohlavý muž, asi šedesátiletý, stál u kancelářského okénka a působil velmi vzrušeně. Když Schnalle vešel, ani ho nepozdravil, nýbrž mu běžel vstříc a hned začal láteřit: »Pane strážmistr, musíte něco dělat! Tak to nemůže jít dál!«

»Napřed dobrý den,« odvětil Schnalle nevrle a posadil se ke svému psacímu stolu. »Můj kolega mne už o vašem případu informoval. Považujete skutečně za přiměřené zapojovat kvůli tomu policii?«

»Co je to za otázku?!« Stiepeke přistoupil blíže k Schnallemu a vztyčil se nad ním jako přísný učitel. »Není snad poškození věci záležitostí policie?!«

»Pokud jsem informován, nebylo zde nic poškozeno, nýbrž pošpiněno. A špína se snad dala lehce odstranit.«

»Ale jednalo se o zlovolné pošpinění!!«

-
- ✦ *verspürte Schnalle nun auch nicht die geringste Lust* – velmi spisovná formulace. Také je možné říci: *hatte Schnalle überhaupt keine Lust* – Schnalle vůbec neměl chuť.
 - ✦ *sondern lief ihm entgegen und polterte los* – *lospoltern* je sloveso s odlučitelnou předponou o s významem ‚laut schimpfen‘ – hlasitě nadávat.
 - ✦ *Ist Sachbeschädigung etwa keine Angelegenheit für die Polizei?!* – Částice *etwa* zde odpovídá české částici *snad* a dává otázce ráz zaujatosti: Mluvčí očekává na svou otázku pozitivní odpověď.

»Böswillige Beschmutzung«, wiederholte Schnalle amüsiert. Diese Formulierung klang nicht schlecht, aber zur juristischen Fachsprache dürfte sie wohl nicht gehören. »Und was soll ich jetzt Ihrer Meinung nach unternehmen?«

»Muss ich Ihnen Ihre Arbeit erklären?«, rief Herr Stiepeke verärgert. »Sie sollen sich zum Tatort begeben, Spuren sicherstellen und den Täter ermitteln!«

»Und vielleicht auch noch eine Sonderkommission einrichten?«, fragte Schnalle mit bitterem Lächeln.

»Wenn Sie weiter in diesem Ton mit mir reden, werde ich mich beschweren!«, rief Herr Stiepeke empört.

»Das ist nicht nötig.« Schnalle hatte erkannt, dass Stiepeke ein streitbarer Mann war, der leicht für Unannehmlichkeiten sorgen konnte. »Also gut«, stöhnte der Wachtmeister. »Dann wollen wir uns mal zum Tatort begeben. Wir fahren mit dem Dienstwagen dorthin.«

Sie fuhren zu dem Haus, in dem Herr Stiepeke wohnte, Sautergasse 11. Während der Fahrt informierte Stiepeke den Wachtmeister über die dortigen Bedingungen:

»Unser Haus ist ein älteres Gebäude aus den 30er Jahren, aber in gutem Zustand. Dort wohnen fünf Parteien. Noch vor etwa zehn Jahren blickten alle Leute in den Nachbarhäusern neidisch auf unsere Haus-Gemeinschaft. Unsere fünf Familien lebten in schönster Eintracht zusammen. Fast jeden Abend trafen wir uns im Garten oder im Gemeinschaftskeller, tranken zusammen Bier, grillten oder spielten Karten.«

Herr Stiepeke seufzte bei dem Gedanken an diese friedvolle Zeit, dann verfinsterte sich sein Blick:

✦ *Zur juristischen Fachsprache dürfte sie wohl nicht gehören.* – Modální sloveso *dürfen* se používá často tehdy, když je někomu dáváno svolení:

Du darfst heute länger draußen bleiben. – Smíš dnes zůstat venku déle.

Dürfen (ve tvaru konjunktivu) se však používá také, má-li se naznačit hodnocení jako pravděpodobné, ale nikoliv jisté:

Das dürfte Klaus geschrieben haben.

≈ *Wahrscheinlich hat das Klaus geschrieben.* – Pravděpodobně to psal Klaus.

Tak je také třeba tomuto slovesu ve výše uvedené větě rozumět: ‚Wahrscheinlich/Vermutlich gehört dieser Ausdruck nicht zur juristischen Fachsprache.‘ (V tomto případě působí opatrný způsob vyjádření i ironicky.)

»Zlovolné pošpinění,« pobaveně opakoval Schnalle. Tato formulace nezněla špatně, ale k právníckému odbornému jazyku asi nepatřila. »A co mám nyní podle vašeho mínění podniknout?«

»Mám vám vysvětlovat vaši práci?« zvolal pan Stiepké zlostně. »Máte se vydat na místo činu, zajistit stopy a zjít pachatele!«

»A zřídít snad ještě také zvláštní komisi?« zeptal se Schnalle s hořkým úsměvem.

»Budete-li se mnou nadále mluvit tímto tónem, budu si stěžovat!« zvolal rozhořčeně pan Stiepké.

»To nebude potřeba.« Schnalle poznal, že Stiepké je svárlivý člověk, který se snadno může postarat o nepříjemnosti. »Tak dobrá,« povzdychl si strážmistr. »Tak se vydáme na místo činu. Pojedeme tam služebním vozem.«

Jeli k domu, ve kterém bydlel pan Stiepké, Sautergasse 11. Během jízdy informoval Stiepké strážmistra o tamějších podmínkách:

»Náš dům je starší budova z třicátých let, ale v dobrém stavu. Bydlí tam pět partají. Ještě asi před deseti lety vzhlíželi všichni lidé ze sousedních domů se závistí na naše domovní společenství. Našich pět rodin žilo v nejkrásnější shodě. Skoro každý večer jsme se setkávali na zahradě nebo ve společenském sklípku, popíjeli jsme společně pivo, grilovali nebo hráli karty.«

Pan Stiepké si povzdychl při vzpomínce na tuto poklidnou dobu, pak se jeho pohled zachmuřil:

✦ *Dann wollen wir uns mal zum Tatort begeben.* – Sloveso *wollen* se občas používá tehdy, když chce mluvčí pro sebe a pro jiné (= wir) naznačit nějakou činnost; vyzývá tedy jakoby sám sebe (i druhé):

Dann wollen wir mal schauen. – Pak se tedy podíváme.

Dann wollen wir mal mit der Arbeit anfangen. – Pak tedy začneme s tou prací.

Typický vzor je: *Dann wollen wir mal...*

✦ *noch vor etwa zehn Jahren* – Místo *etwa* by zde mohlo být použito *ungefähr* nebo *zirka*:

noch vor ungefähr zehn Jahren / noch vor zirka/circa/ca. zehn Jahren – ještě asi před deseti lety

»Aber dann schaffte sich Frau Moosblum so einen dämlichen Köter an, einen hässlichen grauen Pudel. Und sie ließ ihn jeden Tag in unserem Gemeinschaftsgarten herumstreunen. Natürlich pinkelte er auch auf die Gemüsebeete in unserem Garten. Vor allem die Fischers und Frau Nitschke haben sich tierisch darüber aufgeregt. Und bald schon kam es zum ersten großen Krach. Die Nitschke kramte sogar so ein altes Luftgewehr von ihrem verstorbenen Mann aus dem Schrank und fing an, auf den Hund im Garten zu schießen. Im Jahr darauf zogen die Fischers aus. In deren Wohnung zogen die Krügers, ein junges Ehepaar mit einem kleinen Kind. Noch in demselben Jahr stellten sie auf dem Gemeinschaftsrasen eine Pergola auf und errichteten um diese einen Bambuszaun. Das empfanden natürlich alle als eine Frechheit, aber am meisten waren die Sawatzkis erbost. Herr Sawatzki hat dem Krüger ordentlich die Meinung gesagt, und schon war der nächste Krach da. Dann war da noch die Sache mit dem verschwundenen Rasentrimmer und dann noch der Streit um die Fassadenerneuerung... Ich will es kurz machen: Mittlerweile sind alle fünf Parteien untereinander zerstritten. Von allen Bewohnern unseres Hauses grüßt mich nur noch Frau Nitschke; aber auch mit der habe ich schon lange kein persönliches Wort mehr gewechselt. Wissen Sie, ich bin ein friedliebender Mensch, aber wenn man mir auf die Füße tritt, dann kann ich mich auch wehren!«

Wachtmeister Schnalle überlegte, ob er Herrn Stiepke grüßen würde, wenn er sein Nachbar wäre. Aber dann besann er sich darauf, dass er als Beamter neutral sein müsse, und brach diesen Gedankengang ab.

Als sie in der Sautergasse 11 angekommen waren, führte Stiepke den Wachtmeister gleich in den Garten und begann seine Ausführungen zu den Vorfällen:

-
- ✦ *so einen dämlichen Köter* – *dämlich* je hovorové znehodnocující adjektivum a synonymum s *dumm* – hloupý. *Köter* je pejorativní označení pro psa – *psisko*, *čokl*.
 - ✦ *Und sie ließ ihn jeden Tag in unserem Gemeinschaftsgarten herumstreunen.* – *Streunen* znamená ‚běhat bez cíle, pobíhat‘.
 - ✦ *Die Fischers und Frau Nitschke haben sich tierisch darüber aufgeregt.* – *tierisch* je hovorová stupňovací částice s významem ‚sehr‘ (velmi/velice). Stejný význam (ale stylisticky neutrálnější) má tedy:
Sie haben sich sehr darüber aufgeregt. – Velice se nad tím rozčilovali.